

Idag hölls den årliga Slöjdmässan på Kristinaskolan. Foto: Ida Lindkvist

Ansiktena bakom de vackra hantverken

Publicerad: 31 oktober 2015

Författare: Ida Lindkvist

Idag är det Slöjdmässa på Kristinaskolan, vilket innebär att mängdvis med vackra, tidskrävande och användbara hantverk visas upp och säljs. Det är tradition att mässan hålls på Allhelgonadagen, och i år var inte något undantag.

Stickade tröjor för både barn och vuxna, vackra vykort, korgar flätade i näver, skicklig träslöjd, hembakat i massor och tjugiga smycken var några av de hantverk man kan finna i Kristinaskolans lokaler idag när den årliga Slöjdmässan hålls. Besökarna är många som väljer att kika förbi för att känna och klämma på sådant som är skapat med

händer, tålamod och en hel del skicklighet. En av de som ställer ut och dessutom inte är här för första gången är Östen Eklöf från Nora, som har med sig sin konst gjord i trä och näverslöjd.

- Det är många år jag hållit på, det rör sig om en 35 år, berättar Östen som förklarar att intresset för trä och näver kommer i och med att han är uppvuxen i skogstrakterna.

- Jag blir alltid inspirerad när jag är ute i skogen. Man tittar och ser vad som kan användas. Det här till exempel är knölar från träd, den här har suttit på en björk, säger Östen och visar upp en djup skål, len och så genuint träig som något kan bli.

Det är björknäver som Östen använder när han flätar sina korgar, och förutom att han tycker att det är ett roligt skapande, så krävs inte heller några maskiner för att åstadkomma ett färdigt resultat.

- Man gör det samtidigt som man lyssnar på radio eller sitter framför TV:n, det här kan man ta med sig in. Det är mycket jobb, men det är ett trevligt arbete, tycker Östen.

Pavlos Tsiouris har ett stort bord med smycken framför sig, och det allra mesta har han skapat med sina egna händer. Pavlos intresse för att göra smycken kom mycket tidigt, redan när han gick i grundskolan och hjälpte en man när tid fanns till övers. Tiden gick och som ung man reste Pavlos till Sverige för att bosätta sig här då han träffat en svensk kvinna. Vintertid här i nordn blev han uttråkad då vintrarna var så långa, så han upptäckte sin hobby och på den vägen är det, berättar Pavlos och säger:

- Jag har hållit på med det här i 40 år, jag började från noll och nu ska jag snart gå i pension, så det kan bli.

För att kunna framställa sådana här smycken krävs en hel del.

- Det är inte lätt, och man måste vara kreativ, kunna forma och framförallt måste man ha mycket tålamod för det tar tid. Men det är roligt, det kommer glädje i att tillverka och komma ut såhär och träffa folk, säger Pavlo.

Pavlo plockar upp ett armband som är Greklandinspirerat och förklarar hur han gått tillväga, det är silvertrådar och ett piller utan dess like. Smycken som visar hur gamla grekiska mynt sett ut har han också i samlingen, och han förklarar att Grekland ligger honom varmt om hjärtat och att han ofta åker dit. Pavlo visar ett xplock av sina örhängen, ett par i ljust och klart silver, och ett par i en mörkare nyans. Pavlo förklarar:

- Jag ville göra de här lite mörkare för många svenska tjejer är blondiner, och då blir det en snygg kontrast.